

той все пакъ открива въ социалния животъ кипежъ на умствени и духовни сили — фактори, вѣченъ изворъ на все по-нови, по-крепки и по съвършени форми; че мрачните исторически моменти, предизвикани отъ временни страдания и разрушения, не пречатъ на общия безспиренъ подемъ на Живота, на възможното му, тъй често постигнато, обогатяване и разхубавяване.

*

Като всѣка теория, тази на Le Dantec притежава своитѣ положителни и отрицателни страни, съдържа частъ истина и частъ заблуждение. Разбира се, че не може да се отрече ценността ѝ, когато се гледа на нея отъ страната, която засѣга мировия континуитетъ и единство. Най-голѣмитѣ умове винаги сж разбирали и изтъквали това единство, близкото или далечно сродство между всичко сжществуеще, произхода на жизненитѣ форми една отъ друга, приливанията на единния животъ въ всичко: микроскопично и грандиозно, просто и велико, хубаво и нехубаво. Въ сжщностъ тѣзи разграничения сж наивна работа на нашия малъкъ умъ. Безсмъртната индийска философия се отнася съ еднакво уважение къмъ всичко и иска сжщата любовъ за всичко.

Le Dantec е на висотата си и дава доказателство за рѣдка учена прозорливостъ и голѣма интуитивностъ, когато говори, че нѣма, въ висшитѣ форми на живота, нищо различно отъ онова, което съставлява нисшитѣ, че единитѣ произхождатъ отъ другитѣ, сж тѣхното видоизмѣняние. Това сж твърдѣли всѣкога голѣмитѣ учени.